

OVERWEGING MISSIEZONDAG

Evangelie: Marcus 10, 35-45

Ja, geef een kind een **ladder, zo'n klein trapje**, en het klimt erop... altijd.

Een kind wil **hogerop**, een kind wil kijken wat ie kan bereiken, een kind probeert uit en geeft niet zomaar de hoop op dat hij boven kan komen...

Ik denk dat velen van u dit beeld herkennen van eigen kinderen en eigen kleinkinderen of neefjes en nichtjes.

We kunnen dit beeld nog uitbreiden: Een mens wil altijd **hogerop**, méér bereiken, kijken hoever hij komt: in veel opzichten: qua opleiding en carrière, qua mogelijkheden en reizen, qua bezit en beheer van goederen.

Ergens diep in het hart leeft bij mensen, mensenkinderen, altijd de droom: hoever, hoe hoog kom ik op de **ladder**?

Het **Marcusevangelie** van deze Missiezondag vertelt het gesprek dat twee leerlingen met hun

leermeester Jezus hebben, en Jacobus en Johannes

zeggen Jezus: 'Meester, wij willen dat U voor ons doet wat wij U vragen.'

Nou, daar begint het al: Eigenlijk is dat geen vraag, maar een bevel: Jezus moet gewoon maar doen wat zij zeggen, namelijk: hen een **belangrijke post** geven in zijn koninkrijk – want dat is het enige waar zij aan denken: dat Jezus de

Romeinse bezetter zal verdrijven en dat Hij het koninkrijk van David zal

herstellen en dat zij in dat koninkrijk de belangrijkste posten, de **hoogste**

sporten van de ladder kunnen betreden. Welke post is voor mij? Natuurlijk

klinkt dat arrogant, maar het is ook heel herkenbaar. Immers, heel veel mensen zoeken naar **opklim-mogelijkheden, promotie**, naar een hoge post met veel gezag en een hoog inkomen en als je, zoals de vrienden van Jezus, denkt dat

Jezus dicht bij het vuur zit, kun je Hem natuurlijk altijd vragen of God daar even voor zorgt. Ze proberen het bij Jezus, maar ze vangen bot: Jezus probeert hen duidelijk te maken dat je in zijn dienst niet alleen de lusten maar ook de lasten krijgt: zijn weg was niet alleen maar een weg van liefde en vrede, maar ook een

weg van lijden en dood en eigenlijk dus van: terug naar: **onderaan de trap**.

Neem je dat op de koop toe? Wie wil dit? Want 'lijden' ondergaat niemand met een glimlach. Maar ook zónder lijden lijkt de weg van Jezus niet zomaar te

volgen, want Hij zegt: 'Wie onder jullie de belangrijkste wil zijn, op **de hoogste trede** wil, die zal moeten beginnen met de ander dienen, wie de hoogste wil

zijn, kan vanaf de **onderste trede** beginnen.' Zie **het verhaaltje**: als je denkt dat je met je geld de hemel wil afkopen, 'forget it'.

We schrijven 2024 en we weten dat in veel wijken in Bogotá, hoofdstad van het Zuid-Amerikaanse land Colombia, geen **trap** te vinden is, geen slaapkamers met t.v. op 1- of 2-hoog, kinderen slapen daar op de grond en gaan niet naar school. Kinderen precies als de onze, kinderen die dromen van een goede toekomst, die het op geen enkele manier opgeven om iets van hun leven te maken. Eerst en vooral willen zij wonen in huizen waarin ze veilig zijn en waar ze kind kunnen zijn – droomhuizen zijn het voor hen. Daar sparen we voor, deze missiezondag. En ja... deze kinderen staan al 3-0 achter door hun afkomst en leefomstandigheden... Wie neemt het voor hen op? Zij hebben coaches nodig, leerkrachten, eigenlijk **trapjes om omhoog te klimmen** en te weten dat ze leven en dat er volop mogelijkheden zijn.

Voor hen is het belangrijk dat mensen zich helemaal op hèn richten, vanaf de **onderste tree**. Natuurlijk staat niemand te springen om **vanaf de onderste plank** er voor anderen er te zijn. Dat is ook niet wat leeft in onze maatschappij, want alles is gericht op vooruitgang en **hoge posities**.

In veel landen in de wereld heeft dit jaar al een wissel aan de top plaatsgevonden: binnenkort in het grootste land van de wereld, Amerika. Natuurlijk hopen we dat iemand aan de macht komt die het goed voorheeft met de armste groep, die zich inzet voor stad en gemeente, ook voor kinderen, iemand die goede initiatieven neemt waar iedereen beter van wordt.

Juist daarin zegt Jezus: Wie de belangrijkste en de eerste wil zijn, begint **onderaan**, niet bij zichzelf, maar eerst en vooral bij medemensen.

De werkelijkheid is anders: macht wordt door mensen die een andere focus hebben, naar zich toegetrokken.

Vandaag op Missiezondag, focussen wij op het land Colombia en we zien kinderen vóór ons: Colombia is een land dat maar geen **treetje** boven armoede uitstijgt, waar de plaatselijke katholieke Kerk soms kan helpen, maar van een menswaardig bestaan, voor kinderen een droomhuis bouwen, is nog geen sprake. Wat een voldoening als kinderen en jongeren ooit het huis van hun dromen kunnen bouwen, als ze naar school kunnen, vrienden hebben, plannen voor de toekomst kunnen maken. Dat vraagt veel: van ons op afstand, van de Stichting Droomhuizen Colombia, voor Bart Dijkstra, voor de leiders daar.

Wat zou het mooi zijn als de blanco voorkant van ons boekje over een aantal jaren is ingekleurd met foto's van kinderen **bovenop de trap!!** Daar doen we het voor! Amen.